

Szűcs Mariann: Esély vagy sorscsapás?

A hiperaktív, figyelemzavarral küzdő gyerekek helyzete Magyarországon

Szűcs Mariann tankönyve a Nemzeti Tankönyvkiadó gondozásában jelent meg. A könyv azokról az ép, nemritkán magas intellektusú gyermekekről és fiatalokról szól, akik olyan magatartási, beilleszkedési és tanulási zavarokkal küzdenek, amelyek háttérben hiperaktivitás és figyelemzavar áll. Szülőként és mint érintett ír a magyarországi nagyszámú hiperaktivitással és figyelemzavarral küzdő gyermekek problémáiról. Számos ismert szakirodalommal veti össze a hazai tapasztalatokat. Felhívja a figyelmet a hiperaktív gyermekek és családjaik olykor szinte kilátástalan helyzetére, mivel ezek a nagyon sérülékeny s veszélyeztetett fiatalok gyakran a nem megfelelő bánásmód és fejlesztés elmaradása miatt a közösség peremére szorulnak vagy sodródnak nemritkán a deviancia felé. Új szemszögből ismerteti meg a hazai pedagógia nehézségeit, hiányosságait a hiperaktív gyermekek oktatása során.

A kötet segítséget nyújt az oktatási törvény idevonatkozó rendelkezéseit értelmezni, illetve abban, hogy milyen szakmai segítségre tarthat igényt az iskola, a nevelő és a szülő.

Segít tájékozódni, hogy milyen tényezők nehezítik a problémás gyermekek integrált oktatását, és milyen akadályokat jelent a szülőknek a magántanulói státusz.

Felvázolja, hogy milyen segítségre van szüksége az oktatási intézményeknek, a szociálpolitikai támogatások, a pedagógusok és a segítő szakemberek képzése terén.

Feltárja előttünk a hiperaktív, figyelemzavarral küzdő gyermek pozitív tulajdonságait, amelyek alapján a társadalom értékes tagjaivá válhatnak.

Szűcs Mariann elsősorban pedagógusoknak, szülőknek és szakembereknek ajánlja könyvét, akik nap mint nap találkoznak a hiperaktivitás, figyelemzavar problémakörével: gyermekorvosoknak, az önkormányzat munkatársainak és a pedagógusképzésben résztvevőknek.

OLVASÁSRA AJÁNLUK:

Villányi Györgyné: *Állampolgári nevelés kisgyermekkorban. ÚPSz, 2003. NOVEMBER, 33-46. sz.* Egy óvodapedagógusokat is célba vett kérdőíves vizsgálat alapján sokat megtudhatunk arról, hogyan is történik az óvodában az állampolgári nevelés. A szerző mondanivalóját számos táblázatba foglalt adattal támasztja alá. Ily módon a tanulmány kutatásmethodikai példaként is szolgálhat.

Ha szeretne képet alkotni arról, hogy milyen a „Rugalmas iskola”, olvassa el Huszka Jenő–Huszka Jenőné Rugalmas iskolák a közönség elégedettségéért c. írását az *ÚJ PEDAGÓGIAI SZEMLE 2003. NOVEMBERI* számában! (115–121. o.)